

SLOVENSKI NAROD.

„Slovenski Narod“ velja:

v Ljubljani na dom dostavljen	v upravnistvu prejemani:
celo leto K 24—	celo leto K 22—
pol leta 12—	pol leta 11—
četrt leta 6—	četrt leta 5-50
na mesec 2—	na mesec 1-90

Dopisi naj se frankirajo. Rokopisi se ne vračajo.

Čredništvo: Knafljeva ulica št. 5, (l. nadstropje levo), telefon št. 34.

Izkušnja vsak dan zvečer izvenredni nedežle in praznične.

Inserati veljajo: peterostopna peti vrsta za enkrat po 14 vin., za dvakrat po 12 vin., za trikrat ali večkrat po 10 vin. Pri večjih insercijah po dogovoru. Upravnistvu naj se pošiljajo naročnine, reklamacije, inserati itd. to je administrativne stvari.

Posamezna številka velja 10 vinarjev.

Na pismena naročila brez istodobne vplačila naročnine se ne ozira.

Narodna tiskarna telefon št. 85.

„Slovenski Narod“ velja po pošti:

za Avstro-Ogrsko:	za Nemčijo:
celo leto K 23—	celo leto K 28—
pol leta 13—	pol leta 13—
četrt leta 6-50	četrt leta 6-50
na mesec 2-30	na mesec 2-30

Vprašanjem glede inseratov naj se priloži za odgovor dopisnica ali znamka.

Upravnistvo: Knafljeva ulica št. 5, (spodaj, dvorišče levo), telefon št. 85.

Dobernigova stara pesem.

Celovski zastopnik Dobernig je v večerajnji seji poslanske zbornice na dolgo in široko odgovarjal na Grafenauerjevo razkritja o turških razmerah na Koroškem. Kar je povedal Dobernig, je tako plitvo in banalno, da res obžalujemo koroško deželo, če nima inteligentnejših glav med svojimi nemškimi poslanci. A še to, kar je Dobernig povedal, je stara pesem. Prav tako, kakor Dobernig sedaj, so pred 30 leti govorili in pisali kranjski nemškutarji, prav tako govorje in pišejo štajerski in koroški Nemci vsa ta leta sem, odkar se je začelo slovensko narodno gibanje.

V kakih razmerah žive Slovenci na Koroškem v narodnem oziru, je znana stvar. Postava jim pač jamči ravnopravnost v šoli, v uradu in v javnem življenju, a kar jim postava jamči, tega jim vlada in Nemci ne dajo. Sole so nemške in služijo same pomnečevanju slovenskih otrok. Iz uradov so Nemci z vladno pomočjo skoro popolnoma odpravili slovensko uradovanje, da, prišlo je tako daleč, da človek ni varen svoje prostosti in svojega življenja, če se drzne zahtevati svojo pravico v slovenskem jeziku. Slovenec je na Koroškem brezpraven in »vogelfrei«, s Slovenci na Koroškem delajo tako, kakor da je to pleme, ki se mora v javnem interesu kar najpreje ugonobiti.

Sedaj pa se drzne človek tako inferijornih duševnih kvalitiet, kakor je Dobernig, te razmere postavljati v luč, kakor da so to najboljše razmere, ki vladajo na Koroškem in na Slovenci, zahtevajoč svoje prirode in zakonito pripoznane pravice, motijo mir in soglasje v deželi.

Na tisto pomečkano nemško trobento, ki jo slišimo že več kot trideset let, je zatrobil tudi Dobernig. Nemškutarje in odpadnike se proglasa za prave Slovence, dokazujoč s knjimi, da Slovenci ne žele drugega, kakor da jih smejo Nemci dalje zatirati.

Stara in obrabljena zavijanja, s katerimi je prepletel Dobernig svoje govoranco, pač niso vredna, da bi jih posamično zavračali. Zlasti ker so polenike v takih stvarih vedno brezplodne. Dokazi Nemeu stokrat, da nima prav, opravil ne boš ničesar. Ovrži Dobernigova zavijanja še

tako prepričevalno, trobil bo le še dalje svojo »vižo«.

Toda dejstva kriče glasneje, kakor vse nemške trobente. Dejstva kriče do neba, da Nemci na Koroškem z vladno pomočjo sistematično ubijajo slovensko narodnost in delajo sistematično in z brutalno brezobzirnostjo, pa z železno doslednostjo, na popolno pomnečenje Slovencev, da bi zgradili stebre nemškemu mestu do Adrije in pripravili pruskim bataljonom pot do Trsta.

Vemo davno, da je to cilj vsega nemštva. Iz Sybelovih in Treitschkovih spisov, iz testamenta cesarja Friderika, iz izjav kneza Bismarcka in drugih del vemo, da smatra nemški narod podjarmljenje Slovencev in zavajanje Trsta za predpogoji nemški premoči v Evropi, in zato umevamo početje nemških strank. Schönererjanci so vsaj tako pošteni, da to priznavajo, gabiyo se nam pa taki ljudje, kakor Dobernig, ki se namascherajo za nedolžne ovce in bolešno zavijajo oči proti nebu, češ, Slovenci kale mir v deželi, tisti Slovenci, ki jim Dobernig in tovariši strežejo po življenju.

Iz parlamenta.

Seja posl. zbornice. — Proračunska debata. — Grafenauerjev nujni predlog.

V večerajnji seji poslanske zbornice se je pričela debata o proračunu. Debata ni prinesla razen nekaterih stvari v govoru posl. Sylvestra prav nič zanimivega. Posl. Sylvester je protestiral proti temu, da opozicija nazivlje Nemce za »vladno stranko« ko vendar sploh nobena vladna stranka ni. Nemci so vedno nastopili proti vladi, kadar je to zahteval njih interes. V parlamentu ni mogoče doseči sporazuma, ker različni govorniki rabijo različne jezike. Vsak poskus po enotnem poslovnem jeziku Slovani izpodbijajo. Nemci nimajo nobenega interesa na tem, cele dni poslušati nerazumljive govore. Tudi seje same na sebi so predolge, da bi bilo mogoče jim pazno slediti. Govornik pravi, da tudi delo v odsekih ni najzvoornejše; seje so pogostoma nesklepčne. Govornik slednjič prosi vse poslance naj delujejo na to, da se parlament povzdigne na višje stališče in ne pada vedno nižje. Manjka enotnega cilja in programa, in vlada se poraja s strankami le kadar rabi glasove.

Govornik je prepesimističen, da bi upal na trajno sodelovanje strank. Kakor vsi drugi, tako se tudi Nemci ne organizirajo več po strankarskih programih, temveč na popolnoma narodnostni podlagi. Slednjič govornik z ozirom na ustanovitev »Nemške narodne zveze« pravi, da so se Nemci sicer nacionalno koncentrirali, da bi bolje varovali interese nemškega naroda na Avstrijskem, da pa so pripravljene sodelovati z vsemi drugimi v skupno korist.

Proračunska debata se je prav zgodaj prekinila in nadaljevala se je razprava o nujnem predlogu posl. Grafenauerja glede zapostavljanja slovenskega jezika pri železnica na Koroškem. Glavno besedo je imel nemški nacionalec Dobernig, ki je skušal ovrči Grafenauerjevo trditve. Spominja se tistih zlatih časov, ko so Nemci brez ovire sami vladali na Koroškem. Trdi, da nima samo posl. Grafenauer pravico govoriti v imenu koroških Slovencev temveč tudi še dva druga, nemška poslanca, ki sta dobila prav veliko število slovenskih glasov. Nemški poslanci koroški imajo dolžnost takoj odgovoriti na vsako kritiko koroških razmer. Te razmere nikakor niso turške ali azijske. Zakaj posl. Grafenauer ni tudi govoril o gospodarskem in kulturnem razvoju dežele? Govornik povdarja, da Grafenauerjev predlog ni niti nujen niti potreben, ker je doslej vsak baje dobil na slovensko zahtevo vozni listek na kolodvoru. (Grafenauer: jaz pač, pa drugi ne!) Govornik trdi, da se je na Koroškem vse zgodilo le vsled nemške pridnosti: mesta so baje ustanovili Nemci, ki jih je danes na Koroškem baje tri četrtine. Pa še tista četrtina Slovencev se vsa ne strinja z Grafenauerjem na Koroškem. Na Koroškem baje sploh ni čisto slovenskega ozemlja, povsod so tudi Nemci. Celovec je popolnoma nemško mesto, 2 % Slovencev, ki so jih našli baje 1. 1900, pač ne prihaja v poštev. Ljubljana ima baje 35 % (!!!) Nemcev, pa kako tam Slovenci nastopajo proti njim! Cela akcija zaradi železničnih listkov ima značaj provokacije, ki jo je treba obsoditi. Govornik brani železnične uradnike in uradnice, češ da niso primorani v Celovec razumeti nerazumljivo slovensko. Dobernig obsoja dr. Brejca, ki je baje spravil narodnostni boj tudi na polje justice; imenuje tako postopanje zlobo šikaniranje. Govornik govori

slednjič o trializmu, ki ga karakterizira kot stremenje slovenskih in hrvaških poslancev napraviti iz anektiranih provinc z Dalmacije, Istro, Trstom, Kranjsko, Goriško, Spod. Štajersko in slovensko Koroško vrel veliko vseslovensko državo. S tem naj bi bili Nemci od vseh strani obkoljeni in odtrgani od Adrije. To se razume, da Dobernig ne more v to privoliti. Od Nemcev je bila ogromna napaka, da so ignorirali gospodarski in kulturni napredek Slovencev, ki se nikakor ne da tajiti, in so jih gledali od zgoraj dol. Razmere so se pač temeljito spremenile. Priporočam Nemcem, kar jim je priporočal že Bismarck: uče naj se slovenskih jezikov. To ne velja samo za Nemce na Češkem, temveč tudi za Nemce na jugu. Uče naj se slovensko! Le če bodo znali jezik nasprotnikov, se bodo mogli uspešno z njim bojevati. Govornik slednjič prosi, naj se odkloni inujnost Grafenauerjevega predloga. — Železn. minister Wrba pravi, da je o posameznih slučajih uvedel preiskavo, ki pa še ni končana, zato ne more še ničesar povedati. Na podlagi dosedanjih informacij pa konstatira, da Grafenauerjeve trditve baje ne odgovarjajo povsem resnici. Če pa resnice odgovarjajo, bo vse potrebno krenil. Za sedaj pa se ne strinja z nujnostjo predloga in niti ne z meritom. — Zadnji je govoril češki agrar Zahrádnek. Dejal je, da Slovani ne zahtevajo nobenih predprav, temveč samo upoštevanje. Kritizira postopanje vlade proti Slovanom; nastavlja uradnike, ki ne razumejo jezika prebivalstva. Slovani bi morali imeti v železničnem ministristvu 80 uradnikov, pa nimajo nobenega. Slovani imajo nasproti državi svoje dolžnosti, zahtevajo pa zase od vlade enakopravnosti.

Vloženi je cela vrsta interpelacij, med drugimi: posl. Korošca zaradi napada na nekega slovenskega učenca v Št. Lenartu; posl. Robleka zaradi postopanja slovenjegraškega okr. glavarstva pri volitvah v Šoštanj; posl. Lukas in Riese zaradi katastrofe v Rabilju.

»Nemška narodna zveza«. — Proti ministru Stürgkhu.

V svoji večerni seji dne 1. t. m. je »Nemška nar. zveza« debatirala o imenovanju Schmoranzerja za šol. nadzornika na mariborskem učiteljskem. Govorniki so prav ostro nastopili proti naučenemu ministru. Najbolj se je razvnel posl. Wastian, ki je kar

proglasil grofa Stürgkha za nasprotnika Nemcev. — Sklenili so poslati k min. predsedniku deputacijo protestirati. — Protestirali so tudi proti dvojezičnosti pri ravnateljstvu drž. železnice v Pragi, proti razmeram pri fin. ravnateljstvu in pri justici v Bukovini itd.

Nadškof Dvornik.

Z Dunaja se poroča, da je postopanje vaticanskih krogov proti nadškofu Dvorniku na merodajnih mestih zelo presenetljivo. Vlada se je o stvari informirala in je pri volji ugoditi upravičenim zahtevam Dvornika. Nadškof želi stopiti v pokoj in želi da pride na njegovo mesto kak Hrvat. To bo menda škof iz Šibenika Puljić.

Društvo c. kr. državnih računskih uradnikov

je imelo v soboto zvečer svoj redni občni zbor. Otvoril ga je predsednik g. Maks Bradaška, ki je omenil, da se je kot zastopnik društva udeležil občnega zbora centralne organizacije v Brnu. Društvo je darovalo iz svoje blagajnice 80 K društvu »Otroke«, istotako pa »Društvu za bojne na pljučihi«. Blagajniško poročilo izkazuje s prebitkom iz 1. 1908. dohodkov (članarina, neko darilo itd.) 773 K, troškov pa 645 K; prebitka je torej 128 K. Nato da občni zbor odboru aljsolutorij. V novi obdobju so bili izvoljeni sledeči gospodje: predsednik M. Bradaška, od strani vladnih račun. uradnikov: H. Czerny, J. Skalar in A. Zajc, od strani finančnih račun. uradnikov pa: K. Gruber, F. Goritschnigg in J. Pezdich. Preglednika sta gg. A. Petrovič in R. Schumi. — Članarina se zniža na 50 v mesečno. — Nato je sledila podrobna debata o službeni pragmatiki za c. kr. državne uradnike in uslužbence. Ta debata se je zaključila v nedeljo dopoldne v mali dvorani »Uniona«. Nedeljsko nadaljevanje obč. zbora je zopet otvoril predsednik g. M. Bradaška, ki je pozdravil navzoče, pred vsem fin. ravnatelja dvornega svetnika Klimenta, drž. poslanca Gostinčarja, deželnega poslanca Mandlija in zastopnika »Sl. Naroda« in »Laibacher Zeitung«. Naznanil je, da so svojo odsotnost opravičili: predsednik centralne organizacije, posl. Hribar in posl. dr. Hočevar. Nato odda predse-

LISTEK.

Malomesten dogodek.

Spisal M. Pugelj.
(Konec.)

»Kaj praviš?« se je smehljaj in kazal svoje bele in močne zoba, ki so se svetili iz rjave obrazove barve. — »Da si se zaljubil! Hahaha, ti nerodni ti! In v tako damo, ki ni kar nič naše vrste! Za umetnost, si dejal, da vsa nori! Ta bo lepa! Le vzemi jo, pa boš videl, kako tekne zvečer lirska pesem mesto dobre večerje!«

Gospod doktor se je na glas smejal, gospod uradnik pa je vihal na svojem rdečeličnem obrazu male brvice, se tipal po bradi in po licih, kakor bi iskal bodoče brade in ga prijazno miril in pogovarjal.

»Jo že obrnem!« — je tolažil njegaj sebe. »Kar zasukal jo bom, vidiš tako-le!« In pokazal je z rokami, kako jo bo zasukal. »Nič ti ne skrbi, kako bo pozneje! To že vse jaz odpravim! Ampak za zdaj, vidiš, zdaj pokaži svojo modrost! Knjig je treba vseh mogočih slovenskih knjig in tudi leposlovnih mesečnikov. Denarja je škoda, kje jih mogoče dobiti?«

»Malenkost!« je zamahnil gospod doktor. »Največja malenkost, najenostavnejša stvar! naroči, kar naroči! Vse tisto, za kar že veš, in za

kar še izveš, vse tisto naroči! Dobiš takoj po pošti! Ljubljanski knjigotrci kar hodijo po takim blagu, kakor mlatiči po žitu. Še veseli so, da se znebe balasta.«

»Po poštnem povzetju!« je vprašal v skrbem uradnik. »Po poštnem povzetju naj bi naročil!« In se takoj vidno razžalostil.

»Nič, nič,« je zmajeval doktor z glavo in se skoro jezno vedel. »Kaj po poštnem povzetju, zakaj po poštnem povzetju? Naroči, pa konec!«

»Kdo bo pa poslal — tako — Tebi nič, meni nič — brez denarja!« je še vedno žalostno spraševal uradnik.

»Vsak, prav vsak!« je odločno zatrjeval doktor. »Ti samo naroči, kjer hočeš in kar hočeš! Knjige in mesečnike! Sprejmi, spravi, pa molči! Tako je!«

»A pozneje je treba plačati!« je skrbel uradnik.

»Molči!« je mogočno učil doktor. »Pa tirjajo!« se je pobogral.

»Naj tirjajo! Strgaj opomine, vrzi jih v peš in molči!«

»A,« se je čudil gospod uradnik, ko mu niso hoteli odločni doktorjevi nauki v glavo. »A - a - a! Vidiš, ko ti ne verjameš! Pa če mi to stokrat potrdiš in tisočkrat isto vame zakričiš, pa ti še vseeno ne verjamem. Mi ne gre vse skupaj v glavi, so že taki moji možgani, ni pomoči!«

»Pa pusti!« se je vznevoljil gospod doktor. In po daljšem molku in

globokem požirku vina se je vnovič pozanimal skrbni in varčni gospod uradnik:

»Ali si ti že kdaj tako napravil?«

»Kadar se mi je ljubilo!« je pojasnil nekako užaljeno gospod doktor. »Doma leži med staro šaro polno zaprašenih posameznih številč raznih leposlovnih mesečnikov. Zapršenih in nerazrežanih. Kdo pa ima čas za tako sanjarjenje.«

»Pa si — plačal!« je pomizno baral uradnik.

»Ne! Kaj ti pride!« se je zavzel doktor. »Kdo bo za take reči izmetaval denarje?! Nikoli nisem dal vinarja zanje.«

»A če bi zahtevali!« se je nadprej in naprej bal in plašil gospod uradnik.

»Tiste cunje naj pobero!« se je naenkrat razljutil gospod doktor in zelo odločno potegnil s plosko dlanjjo po svojih lasih. »Kar pridejo naj, pa naj vzemo vse skupaj! Pa naj bodo veseli tistih prašnih papirjev, pa naj uživajo in se zadostje z njimi do sodega dne. Amen!«

Zvečer, ko je korakal gospod uradnik po prijetni večerji proti svojemu stanovanju, mu je še vedno žumel prejšnji razgovor po glavi, in če si je tudi na vse mogoče načine prizadeval, da bi verjel, je bil vendar ves trud zaman.

»A,« je govoril sam sebi, »kar tako-le ti bodo vse skupaj pustili, saj

ti bodo, kaj pa še, le pripravi se! Tako boš plačeval, da boš črn.«

In vse v takem razmišljanju sanj s seboj je prišel Podbregar do doma in stopil v stanovanje, prižgal petrolejko, sedel za mizo, privlekel iz miznice več dopisnic, naročal najprej mesečnike in za njimi je pisal še trgovec, naj bi mu poslal vse boljše in v zadnjem času prišle knjige.

Zmajeval je z glavo, dvomil je in dvomil, pa je vendar nazadnje zaspal v svoji postelji, vse v nekakšnem skritem, pa dobrem upanju, da bo nazadnje le mogoče prilično, vsaj deloma tako, kakor je pravil nadolgo in široko prijatelj in doktor.

III.

Knjige so prišle, mesečniki za njimi in tudi jesen se je približala, in izletniki so se odpravljali iz letovišča. Tudi Beatrika bi bila morala s starši iz tistega kraja, če bi ne bila sreča tako mila, oziroma nemila njenemu očetu, upokojenemu višjemu državnemu uradniku. Obolel je bil, nenadoma tako nevarno obolel, da so bili zdravniki odločno nasprotni vsakemu potovanju. Tako se je zgodilo, da je ostala Beatrika v tistem kraju, da sta se sestajala z gospodom uradnikom dolgo vrsto popoldnevo v prijetnem gozdnem koticu med borovci, sedela tam — on na podnožniku, ona v pletenem stolu — čitala in čitala, in prišla končno tako daleč, da sta se poljubila. Njo so ganilo slo-

venske pesmi, njega je ganila ona, in tako se je pripetilo, da je prestopila enkrat počasna ljubezen s širokim korakom in z licem naprej in z očmi, obrnjenimi naravnost proti cilju. Vsaj gospod uradnik si je bil v svesti, da je »ravno tako in nič drugače, in to je bilo tudi vzrok, da je vztrajal in pronesel vse, kar je bilo zanj tudi najhujše. Razgovarjati se o poeziji in umetnosti sploh, to je bilo zanj ravno toliko, kakor razmotrivati in razkladati takemu, ki se za to ne zanima, kako se izdeluje umetno kamenje, kako so konstruirani novi stroji za žetev in košnjo, kje tiči vzrok, da časih obrode trte, časih pa ne, pa naj bo vinograd še tako skrbno obdelan.

Leposlovni mesečniki mu niso bili nikoli všeč. Prvih štirinajst dni se mu je zdelo, da so ženske po slikah premalo dekoltovane, drugih štirinajst dni se je njegovo mnenje popolnoma zasukalo, in prepričan je bil, da so slike povečini vse preveč in preveč pohujšljive.

Naglo so bežali dnevi, predno bi si bil človek mislil, pa so trkali na duri Vsi sveti, na grobove je bilo treba in se verno domisliti vseh tistih, ki so nam bili nekoč dragi in mili, pa zdaj spijo pod rušami. Ravno ob tem času in s temi prazniki pa se je pripetilo veliko in nerodno zlo, ki je obetojalo v tem, da so izostali vsi tisti listi, kar jih je bil Podbregar naročil. Tudi za Beatriko jih je

stvo g. A. Zajca, sam pa referira o vladnem načrtu službene pragmatike za c. kr. drž. uradnike in uslužbenice. Konstatira, da prinaša načrt marsikaj dobrega, vendar pa so nekatere točke, ki bi jih vendar lazalo popraviti. Pred vsem je kvalifikacija le deloma javna. Da je mogoče popolnoma presoditi lastno kvalifikacijo, je treba imeti vpogled tudi v kvalifikacijo svojih kolegov; to pa ne zato, da bi morda kdo hotel znižati kvalifikacijo kolege, temveč da bi izboljšal svojo lastno. Poleg članov, ki jih imenuje vlada, naj bi v kvalifikacijski komisiji bili tudi zastopniki voljeni od uradništva. — Načrt zahteva od uradnikov, da morajo v slučaju potrebe delati tudi čez uro, o kaki nagradi pa ne govori nicesar; bilo bi le pravično, če se čezurno delo tudi primerno nagradi. — Dopust je premalen kot odmerjen. Do 10 službenih let naj bi dopust na leto znašal 3 tedne, vsako leto bi se pa prišel po en dan več. — Dobro je, da se je dolocil praktikantom takoj adjutum, toda minimum 600 K je pri današnjih draginskih razmerah vendarle premajhen. Vsaj 800 K naj bi vlada dovolila kot minimum. — Disciplinarni red ima marsikako dobro določbo, vendar je pa maksimalna enkratna globa 100 K previsoka, dovolj je 20 K. V disciplinarne komisije naj bi prišli tudi zaupniki uradništva. — Po krivici suspendiranemu uradniku, kateremu se izplača zadržana plača, naj se izplačajo tudi zamudne obresti. Kazen naj se ne zabeleži v stanovski izkaz temveč v poseben kazenski zapisnik. — Govornik slednjic predlaga sledečo izjavo: ki je bila potem soglasno sprejeta:

Zbrano celokupno državno računsko uradništvo na Kranjskem beleži o priliki, ko je visoka vlada predložila visoki zbornici osnutek službene pragmatike, s hvalečnostjo prijazno stališče visoke vlade nasproti življenjskim potrebam uradništva. Obenem pa polaga svoja petita, v kolikor ne najdejo izraza v tem osnutku, v naslednjih resolucijah:

1. Zbrano računsko uradništvo na Kranjskem smatra za neodvrstljivo zahtevo pravičnosti, uveljavljanje, prehodne določbe, ki varujejo pridobljene pravice že službujočim uradnikom in praktikantom pripoznaj čim oziroma datum prve prihodnje činovne uvrstitve v okviru dotične razpredelnice, toda upoštevajoč neprikrasano skupno službeno dobo. V tem bi videlo delno odškodovanje za občutno prikrasjanje, katero je trpelo v svojem dosedanjem napredovanju vsled neugodnih ali majhnih statusov.

2. Zbrano računsko uradništvo na Kranjskem pričakuje, da se državno računsko uradništvo spriči njegovega važnega, težkega in odgovornega stališča v državni upravi, dalje spriči od njega zahtevane predizobrazbe, državne izkušnje na visoki šoli in dovršitve visokošolskega tečaja, ki naj se nadalje izpopolni in katerega obisk naj se v bodoče ne izpregleda več, uvrstiti v drugo uradniško skupino.

3. Zbrano računsko uradništvo na Kranjskem pripozna strogo izpolnjevanje dolžnosti za najvažnejšo nalogo državnega uradnika, toda ne prikriva si, da je za vsestransko presojo, v koliko je presojevanec svojo dolžnost izpolnil oziroma kršil, sodelovanje tovarišev neobhodno potrebno. Svojega klica po sodelovanju pristojnih zastopnikov uradništva pri kvalifikacijskih in disciplinarnih komisijah z glasovalno pravico torej ne more opustiti. Smatra nadalje kot korist za državno upravo, kot sredstvo, ki iztrebi in zabrani vse nezdruživo, da so ti zastopniki disciplinarni.

bil naročil pred časom, da bi se ji prikupil. Tudi tisti mesečniki so izostali.

Čakala sta oba: Beatrika v tihi jezi na izdajatelja, ki so tako lahko miselnosti, da naročenih in plačanih listov ne pošiljajo. Podbragar v tihi skrbi, kako bi se dala mirnim potom odvrtni dvostranska nevarnost, ki preti na eni strani z izgubo denarja in na drugi z žrtvovanjem sreče in neveste in zakona.

»Težka zadeva!« je razmišljal Podbragar.

»Jako zamotana in temna zadeva!«

Čakal je prvi dan, drugi in tretji, pa je vse spalo, od nikoder ni bilo glasu.

»Kje je moja »Zarja«? se je čudila gospodična Beatrika in spraševala svojega razmišljenega čestilca.

»O — v Ljubljani!« je odgovorjal zelo bridko gospod uradnik. »Trebalo bi napraviti primerne korake, treba bo pisati, opozoriti, sploh toinoino.«

A kakor toča iz oblakov, tako nenadoma ga je zadela velika nečreča. Po trgu je šel, od daleč je zagledal gospodično Beatriko in že izza vogla se je prijazno in vladno smehljala.

A ona je bila hladna, gledala je, kakor bi ga ne videla.

narne ljudi, kadar izvršujejo svoj mandat. Pripricano je končno, da je mogoče pripomniti državnim uradnikom sunaj »lažbe vse državljanske pravice in dolžnosti, v kolikor ni prizadeta služba sama in njen neposredni interes, ne da bi pri tem trpelo stališče državnega uradnika ali interese države.

Nato je posl. Gostinčar zagotavljal navzočim zborovalcem naklonjenosti poslancev in je izrazil upanje, da bo službena pragmatika pač še letos v parlamentu rešena. — Slednjic zaključil predsednik g. M. Bradaška z zahvalo vsem udeležencem občni zbor.

Dnevne vesti.

+ Karol Kotnik f. Največji dobrotnik družbe sv. Cirila in Metoda, gospod Karol Kotnik, je bolehal že od novega leta sem, a s čudovito energijo se je vzdržal na nogah do zadnjega in z njemu lastno skrbnostjo in vestnostjo opravljal svoja dela. — In šele zadnji dan se je vlegel ter popolnoma mirno spravil svoje stvari v red ter napravil še ponoči svojo oporoko, katero je narekoval vrhniškemu c. kr. notarju g. Komatarju. Iz kroga slov. inženirjev poročajo: Kotnik je kot tehnik na Dunaju bil duša slovenskih tehnikov. Zbirali smo se v gostilni »Zum scharfen Eck«, kamor so večkrat prihajali tudi slovenski vseučiliščniki. Kotnik je bil vsem izgled narodne zavednosti in narodnega mišljenja. Najbolj so ga zanimali gospodarske stvari. Bil je odličan tehnik in izborni podučev v vseh nacionalnoekonomičnih vprašanjih. Spoznaval je važnost narodnega gospodarskega dela bolje, kakor kateri koli drugi tedanjih slovenskih visokošolcev na Dunaju in nam je pomen tega dela znal razložiti z redko bistroumnostjo. Vobče je bil tihi in skromen, a ljubil je vesele ljudi in je posebno rad imel največsejšega med veselimi slovenskimi visokošolci. Živel je Kotnik kot dijak vedno skromno in štedljivo, kar je storil, je vse preudaril, a tovarišem je od srca rad pomagal, kolikor je le mogel — in da so ga revni slovenski študentje pogostoma »napumpali«, to se pač od sebe razume.

+ »Cirilmetodarija«. Veledušno volilo umrlega gospoda Karola Kotnika je kakor strela z jasnega zadelala klerikalce. Ne tare jih samo zavist, nego boli jih še nekaj: dobro čutijo, da je to velikanski volilo odgovor na njih infernalno gonjo proti družbi sv. Cirila in Metoda. »Slovenčeva« »Cirilmetodarija« je razburila vse kroge, tudi politično indifferenčnejše, užalila je v dno duše tudi ljudi, ki se sicer vsled svojih zasebnih opravkov in skrbi ne bavijo dosti z javnimi zadevami, razžaločila in razgnevala je celo kroge, ki so strogoverni in v svoji vernosti ne vidijo, kako grdo klerikalizem vero zlorablja. Med omni, ki jih je »Slovenčeva« sramotna gonja zoper družbo sv. Cirila in Metoda globoko užalila, je bil tudi pokojni gospod Karol Kotnik. Ta blagi, tihi mož je dobro čutil narodno izdajstvo, ki tiči v klerikalni gonji in ker je svoj narod nad vse ljubil, goreče in nesebično, je »Slovenčeva« gonja pač bila odločilna, da je postavil družbo sv. Cirila in Metoda za svojega glavnega dediča.

+ Klerikalci se žrtvujejo. Iz sinočnega »Slovenca« smo tudi izvedeli, kako se žrtvujejo. Ako bi naprednjaki zbrali milijone za narodne namene, bi še mogli toliko storiti, kakor store klerikalci. Zlodej vedi,

»Kaj ji je!« se je vprašal in vse slovenske liste, dnevnike in mesečnike je prekel po vrsti in vso slovensko literaturo s pisatelji vred.

»Da bi jih satan prisilil drugače trati čas, kakor pa s to sramensko literaturo!« Se jih je razvnet spomnil in dočeval:

»Zaradi tega bo! Že vemo!«

Ko je prišel do nje in se je najuslužnejše poklonil, je dejala, da ne utegne postajati sredi trga in da se ji mudi. Tudi, da je oče zdrav, in da v par dneh odpotujejo. Poslovi se pisмено.

Beatrika se odšla, gospod uradnik je običal sredi trga z rdečimi ušesi in s takimi občutki, kakor bi imel mesto misli kamenje v glavi.

Doma za mizo ga je čakalo belo in z drobnimi roko popisano pismo:

»Kakor vidite, me tožijo zaradi vaših darov! Glejte, da te stvari uradite! mene pustite v miru, in Bog daj, da bi vas povsod doletela taka usoda kakor pri meni, kjerkoli in kadarkoli bi se skušali mešati med dostojne ljudi. Beatrika.«

Ko je segel gospod uradnik drugič v kuverto, je držal v tresočih desnici sodniški list. Omahnil je na stolu nazaj in bolj vzdihnil kakor izpregovoril: »Da bi bil plačal narcenčno vsaj za »Zarjo«, vsaj za »Zarjo«.

hako da se nikjer ne najde to klerikalno žrtvovanje. Naprednjaki slagajo vinarje, krome in stotake za narodne namene; med naprednjaki se dobe tako plemeniti, idealni mošje, kakor Fran Kotnik, Viljem Polak in Karol Kotnik; naprednjaki podpirajo ali vzdržujejo vsa važnejša narodna in kulturna društva — pa s vsem tem ne store toliko, kakor klerikalci, ki zbirajo denar za škola, za cerkve, za maše, za papeža, za zamorčke in sploh za vse, kar nima nobenega pomena za slovensko narodnost. Ustvarili so si pač sklad za narodno obrambo, a klerikalci ne dajo nič za narodne namene in zato ta sklad nič ne zbore in ničesar ne stori. A klerikalci bodo vzlic temu trdili, da se žrtvujejo in da več store za narodno obrambo kakor naprednjaki, če bi zbirali milijone!

+ Kam plovemo? Deželni predsednik je pred kratkim sklical sestanek za ustanovitve »Društva za preskovanje jame«. V začasni odbor je voljenih 7 Slovencev in 5 Nemcev. Kateri ključ je bil merodajen pri tem razmerju? Na Kranjskem, pa 5 Nemcev v tak odbor! V katerem jeziku se bodo gospodje menili o jamah? Deželni odbor snuje umetniški svet in kliče vanj — Schwegla. Kako se bodo gospodje menili?

+ Šikane pošne uprave. Poštna uprava vrača pošiljateljcem vse razglednice, na katerih je prilepljen narodni kolek »Ptuj«, dasi je deželno kot tiskovno sodišče zaplembo tega kolka razveljavilo in izreklo, da se ta narodni kolek ne more smatrati za demonstracijo niti proti Nemcem, niti proti vojaštvu. Poštni upravi, kateri je vsak pojav slovenske narodne zavednosti skrajno neljub, ta razsodba ni dovolj, zato se je izigrala kot višja instanca ter izdala odlok z dne 22. februarja t. l., št. 5458, s katerim izključuje iz poštnega prometa pošiljateljce z narodnim kolkom »Ptuj«. Vprašamo, kam pa pridemo, ako bo poštna uprava smela na tak način ignorirati razsodbo sodišča in se izigravati kot višja sodna instanca? Vzemimo na primer slučaj, da sodišče razveljavi konfiskacijo kakga lista. Uredništvo bo seveda ta preje konfiscirani članek ponatisnilo. Toda če obvelja praksa, ki se je jela v zadnjem času izvajati na poštah, se poštna uprava lahko postavi na stališče: razsodba sodišča nas nič ne briga, za nas je vsebina dotičnega članka še vedno kaznjiva, zato izključujemo list s člankom, čejar konfiskacija je sodišče razveljavilo, iz poštnega prometa. Na tem vidu se vidi, da postopanje pošne uprave z narodnim kolkom »Ptuj« ni tako nedolžno in brezpomembno, kakor se zdi na prvi pogled. Zato je dolžnost naših poslancev, da store vse potrebne korake, da prisilijo trgovinsko ministrstvo k preklicu ukaza z dne 22. februarja 1910, št. 5458.

+ Dalmatinski poslanec Bulić je odložil pred kratkim svoj mandat, ki ga ni hotel izvrševati predno ni verificiran. Ker pa poslanska zbornica še sploh ni prišla do verificiranja volitev in tudi ni dosti nade, da bi se to zgodilo v doglednem času, se je rahločutni Bulić odpovedal poslanstvu. Dijete v znesku 15.000 K, ki jih je Bulić prejel, je porabil za napravo ustanove za uboge dijake.

+ Slovensko deželno gledališče. Iz pisarne: Jutri v četrtek se uprizar 8. opereta v tekoči sezoni ter se poje letos prvič Suppjev »Donna Juanita«. V tej opereti ima veliko nevsot in igralsko vlogo gđ. Hadrboleva (kadet Renne), g. Iličić (njegov brat Gaston), g. Povhe, g. Motelj in g. Bukšekova. Opereta ima krasne zore z jugoslovanskimi motivi. Predstava se vrši izven abonementa; za lože par. Ker je ta opereta vpriporjena na korist marljivega g. kapelnika Hil. Beniška, se je nadejati največjega poseta. — V soboto se igra prvič Shakespeareova tragedija »Julij Cezar« za par abonente.

+ Slovensko gledališče. Sinoč na repertoar opere »Tosca« ni bila baš najbolje obiskana, dasi bi bila to za služila, kajti predstava je bila dobra in so se zlasti solisti resnično odlikovali.

+ Slovensko gledališče pred sodiščem. Danes se je vršila pred tukajšnjim okrajnim sodiščem razprava o tožbi g. Borštnikove zoper gledališkega ravatelja g. Govekarja — radi plačila v znesku 500 K. Predmet tožbe je sledeči: Dne 6. januarja t. l. je g. ravatelj Govekar obvestil tožnico, da je njena pogodba s slovenskim gledališčem razveljavljena, ker jo je ona kršila v več ozihih, in da je kot gledališka igralka odpuščena. Takoj drugi dan je tudi intendantica obvestila tožnico o odpustu. G. Borštnikova je vsled tega vložila po svojem zastopniku dr. Wallentšaggu tožbo radi plačila dvomeščne plače v znesku 500 K s prip. Tožnica se sklicuje na to, da ona, kot prva gledališka igralka, ni zavezana sprejemati manjših vlog. Sodnik g. Cotman prečita nemško tožbo, kateri ugovarja toženec zastopnik g. dr.

Ivan Tavčar sledeče: Toženec k tožbi ni pasivno legitimiran; on je le uradnik mestnega magistrata, ki je skvester za dramatično društvo in imenuje ravatelja slovenskemu gledališču. Pravi toženec bi bilo »Dramatično društvo« in nihče drugi. V dokaz za to navede tožnik akte delnega odbora in mestnega magistrata. Vse pogodbe sklepa toženec v imenu »Dramatičnega društva«, kateremu jih mora predložiti v odobrenje. Po pogodbi je bila tožnica dolžna prevzeti delovanje v drami, veseloigri in burki in sicer kadar, koder in kolikokrat je ravateljstvo to zahtevalo. Tožnica pa ni hotela sprejemati odkazanih ji vlog, zanemarjala je skušnje in se ni hotela naučiti sprejetih vlog, tako, da so se drugi igralci pritoževali. Živela je v preprih z drugim igralnim osebjem, med katerim je napravljala spletko. Pregrešila se je tudi proti gledališkemu disciplinarnemu redu. V dokaz za to, osebje slovenskega gledališča. Tožnični zastopnik substitut dr. Peterneš ugovarja, da bi bila njegova klientska renitentna. Pravi tudi, da »Dramatično društvo« sploh ne obstoji. Toženec zastopnik g. dr. Tavčar ponudarja, da mora vendar društvo obstati, saj ima prihodnji mesec svoj zbor. Društvene posle vodi podpredsednik podpolkovnik g. Milavec. — Razprava se preloži v svrhu zaslišanja prič, članov slovenskega gledališča in izvedenca g. Richterja, ravatelja nemškega gledališča — na 18. t. m. popoldne ob polu četrty uri.

+ Kotnikov pogreb se udeležijo deputacije raznih narodnih društev iz Ljubljane in ostale Kranjske. Posebno častno je zastopan »Sokola«. Deputacija ribniškega »Sokola« se je že dopoldne pripeljala v Ljubljano z opoldanšnim vlakom pridejo deputacije iz Radovljice, Kranja, Jesenic in baje tudi iz Trčica. Kakor čujemo, se udeležijo pogrebu tudi deputacija narodnih dam iz Celja.

+ Na grobu Kotnikovega bo danes govoril prvomestnik »Družbe sv. Cirila in Metoda« g. vladni svetnik Andrej Senekovič.

+ »Slovenčevci« »Cirilmetodarije« v odgovor so med seboj nabrali in — v zlatu — vplačali narodno-narodni člani učiteljskega zbora na II. državni gimnaziji v Ljubljani 200 K za obrambni sklad družbe sv. Cirila in Metoda. Nemški profesorji na nemških srednjih šolah so se kar po vrsti oglašali s prispevki za Rosgerjev šolski sklad. Kaj ko bi se naš profesorji zbori nekoliko ravnali po njih? Ljubljanska II. gimnazija vabi k temu z lepim vzgledom.

+ V znamenju »Slovenčeve Cirilmetodarije« nabrala je gđ. Lojzica Mastnakova v Brezicah ob odhodnici posojilničnega tajnika g. Fr. Pičela za družbo sv. Cirila in Metoda 14 K 2 v. — Moška podružnica v Mariboru je odgovorila »Slovencu« s 33 K, občina Litija z 20 K. Hvala!

+ Lep vzgled so dali rodoljublji iz Ribnice; donesli so danes v naše upravnistvo znaten znesek 150 K, ki ga darujejo naši Ciril-Metodovi družbi namesto vencia na krsto blagega dobrotnika te družbe g. K. Kotnika. Posvedočili so s tem iskrene svoje simpatije do družbe in izkazali njenemu največjemu dobrotniku na najlepši način zadnjo čast.

+ Igralcem »marjaša«. Za »Družbo sv. Cirila in Metoda« navedene igralce predlaga to-le: 1. Od vsakega berača, če ga igralec sam dobi, plača 6 v za družbo, če pa ga mora plačati, plačajo pa drugi trije vesak po 2 v. 2. pri vstopu v kloz isto kot pri beraču; 3. od vsakega napadnega razdeljenja 2 v.; 4. potem čim skuznice (Durchmarsch) navedne ali ne sto napovedanih tudi 2 v.; 5. v domoljivih slučajih, če le znesek znaša več kot 10 v. za enega igralca 2 v. Ker se v mnogih krajih na Kranjskem mnogo igra, bi donesalo to lepe dohodke naši šolski družbi.

+ Koncert »Glasbene Matice« dne 9. marca. Od marsikateri strani se je dosedanjim Matičnim koncertom očitalo, da se na njih izvaja preveč velikih inozemskih svetovnih del, ki da so večini občinstva premalo dostopna, in želja se je izražala po koncertih z domačimi skladbami. Dosedaj tem željam ni bilo možno preoblikovati ustreči iz enostavnega vzroka, ker ni bilo dovolj slovenskih izvornih skladb koncertne višine. V zadnjih letih, od Gregorčičeve slavnosti sem, na se je nosrečilo »Glasbeni Matici« dobiti toliko izredno krasnih in izbornih novih slovenskih skladb prave koncertne višine, da se s njimi lahko napolni nekaj koncertov. To je nad vse vesel pojav na našem glasbenem polju. Izvirna naša glasbena literatura se je s tem ne samo izdatno pomnožila, ampak povsela se tudi do veliko višje glasbene naobraženosti v idejah in tehnikah. Skladbe so preobile malenkostno provincializem ter se dvignile do svetovne koncertne vrednosti. In prvi tak koncert, na katerem bo pevski zbor moški in mešani, izvajal izključno najnovejša slovenske izvirne in razen ene še nikjer izvajane točke, bo prihodnjo čredo

dne 9. marca. Ker bosta tudi solista Slovenca, namreč gospoda Julij Bette in Ivan Lovar in bo klavirski part igrala tudi Slovenka gospodična Vida Prelesnikova, bo ta koncert v pravem pomenu besede slovenski koncert. Vstopnice se dobe pri gosposi Česarčovi v Šelenburgovi ulici. Istotam brezplačno besedilo s podatki o skladateljih in skladbah.

+ »Svobodna Misel«. V najkrajšem času izide dvojna številka tega lista. »Slovenec« se je hudo urezal, ko je poročal, da je »Svobodna Misel« nehala izhajati.

+ Sezona šolskih izletov se bliža. Že sedaj se posvetujejo nekateri razredi, kam bi bilo najbolj primereno iti, kje bi bilo lepo in ceno. Največ razredov se navadno odloči za leto Gorenjsko, kjer je vse polno naravnih krasot; Gorenjska marsikoga tako premoti, da se niti ne spomni drugih delov dežele, ki nam nudijo v tem pogledu tudi mnogo zanimivega in lepega. In to je naša Notranjska. Ta del naše dežele je kljub svoji svetovne slave še jako malo znan. Tu leži ob vzhodni orjaškega Javornika, Cerkljsko jezero, o katerem se sicer mnogo čita in sliši, ki je pa še popolnoma nepoznano. Potrebno je torej, dati učencem priliko, da si te kraje ogledajo, in da njih posebne lastnosti spoznajo, posebno ker krožijo o presihajočih jezerih navadno neresnične vesti. Tudi po šolskih knjigah najdemo berila podobne vsebine. Mnogo pa nam mora biti ležeče na tem, da svoje domače naravne čudeže ne poznamo samo iz knjig temveč tudi iz narave. Zato naj bi učiteljstvo srednjih in ljudskih šol pri izbiranju med posamnimi pokrajinami tudi te kraje jemalo nekoliko v poštev. — V neposredni bližini jezera so Škocjanske jame in več naravnih mostov, ki napravijo na obiskovalca naravnost impozanten vtis; kdor enkrat vidi te silovite prepeade in velikanske oboke mostov se jim ne more dosti načuditi, pa tudi ljudem, ki se zanje tako malo zanimajo. — Glede porabe časa je partija k Škocjanskim jamam in Cerkljskemu jezeru ena najbolj praktičnih. Ako se odpeljemo zjutraj ob 5. s poštnim vlakom iz Ljubljane, se pripeljemo ob 7. na postajo Raketi, od tu rabimo do Škocjanskih jam približno 1 uro; ako se zamudimo v jamah poldrugo uro, pridemo po enourni hoji ob 11. v Cerkljico. V Cerkljici je hotel, koder se izletniki lahko izvrstno pokrepčajo, po kosilu pa k pol uri oddaljenemu jezeru, ki je ravno letos vsled silno mokre zime jako narastlo in se skoro gotovo do velikih počitnic ne bode posušilo. Ne da bi se količikaj preneglasi smo že lahko ob 7. zvečer v Ljubljani. Iz finančnih ozirov je ta izlet eden najcenejših, kajti vsi stroški ne presegajo pri znani vozni ceni 5 K. Imenovani kraji v resnici zaslužijo, da se jih bolj upošteva kakor doslej, ker niso samo kratkočasni ampak tudi poučni in imajo tudi v geološkem oziru svoj pomen.

+ Poroka. Jutri se bo v župni cerkvi pri sv. Petru poročil mestni višji inženier gospod Matko Prelovšek z gospodično Elzo plenk. Kubany, hčerko gospe Lujize Leustekove. Novoporočencema mnogo sreče in najprejrejšje čestitke.

+ Koncesionirani zobotehniški obrt. Deželna vlada za Kranjsko je podelila g. Otonu Seydlu koncesijo za samostojno izvrševanje zobotehniške obrti, oziroma podelila pravico premetitve dosedanjega edinega sedeža samostojne obrti iz Kranja v Ljubljano.

+ Pri zgradbi obrtni šole na Mirju je našel Ivan Bogataj, hišnik na Viču in delavec, 349 srebrnikov (tolarjev iz časa Marije Terezije, Leopolda, šmarhni petič itd.).

Znamenit kritik v Novem mestu. V nedeljo, dne 27. pr. m. je imel znan pater Pavel predavanje v dvorani »Katol. društva rokodelskih pomočnikov« in sicer je govoril o »slabih posledicah berila«. Ne bom ponovil celega predavanja, omenil bom par za govornika značilnih točk, da spoznamo njegov sicer obilni telesni, a prešipnjen oziroma duševni obzor. P. Pavel jebral kritiko o Jurčiču iz tistih časov, ko je bila razven mašnih bukvic še vsaka posvetna knjiga pohujšljiva; novejši pisatelje, katerih pa najbrž še ni bral, gleda skozi megleno omrežje Lampetove kritike. Kar je omenil, izdaja njegovega duha plitkost in nezmožnost, kakovost berila z lastnimi možgani oceniti. O Jurčiču pravi, da je v »Lepi Vidi« in nekaterih drugih spisih jako pohujšljiv. Najnovejšega Pavlova izjavo oziroma odkritje je, da Ivan Cankar pobira in »plonka« iz Zolaja, ki je baje po izpovedbi znanega (?) francoskega učenjaka najslabši francoski pisatelj. List »Belokranjec«, ki več ne izhaja, je po njegovem mnenju pohujševalen, o »Slovenskem Domu« ne ve nicesar, ker ga še ne pozna. V svoji modrosti pravi, da je »Slovenski Branik«, vestnik naših pokrajin, strun za mladino in skrajno pohujšljiv. Rekel je, da ga je bral. Nadalje pravi, da kdor hoče ostati

verem, katoliški Slovenci, naj nosi vedno in povsod v žepu lajnjavi škofov list »Slovenec«. Da bi le tako bilo, da bi klerikalci nosili »Slovenca« samo v žepu, a večina ga nosi v sru, to se pravi: nosi v sru hinavščina, in laž, v sru in v žepu. Če je Jurčič pohujšljiv, ki piše o dekletih zelo nedolžno, ali so pohujšljive tudi »zgodb« sv. pisma, ki so nas v ljudski soli učile, kako je kralja Davida zmotilo izpodrečano babše, ali kaj so uganjani meščani Sodome in Gomore. Govorniku bi priporočil par veder »berilina«, to se pravi: Kdor hoče govoriti o Jurčiču in o pisateljih sploh, naj jih najprej vzame v roke in prečita! Kajti iz govora so poslušalci spoznali, da je imel govornik razven katekizma in mašnih bukvic presneto malo knjig v roki. Vsakdo ve, da zajec ni zver in golob ne ptičica roparica, ve pa tudi, da Jurčič ni in ne bo nikdar pohujšljiv. S takimi pridigami ne bomo nikdar vzbudili v mladem sru ljubezni do domovine, ljubezni do človeštva, kajti mlado in staro ve, da puhla repa ni za jed in gnoj ni za pijačo, kakor ni budalost prebavljiva zdravemu duhu. Kako bi govornik iz samostana govoril o »Slabih posledicah berila«, ki lani ni bil sposoben, da bi presodil, ali je Maupassant za samostansko knjižnico, pristopno šolski mladini, in je oddal knjigo nekemu gimnazijcu v presojo. In tak človek naj predava! Vsekakor pa je na navzočo dijakke, ki so se zbrali iz radovednosti, kaj jim bo učenjak povedal, naredilo budalosti polno in tenosno duha izrazajoče klobasanje vtis, da ima človek na odru namen, mladini iztrgati ljubezen do domačega slova in jo pripraviti za zlorabo klerikalnih samopajanih namerov.

Poročne obravnave pri okrožnem sodišču v Novem mestu. Tat iz navade. Franc Lamprecht, rojen v Grebincih na Koroskem je 33 let star samec. Bil je že 26krat zaprt in sicer 9krat radi prestopka oziroma hudodelstva tatvine, 12krat radi vlaganja in beračenja in radi drugih pregreškov. Odišeska pot čez Badenško, Württembersko, Bavarsko, Predalrsko in Tirolsko, Švico in Italijauško prekinjena z različnimi zapori, ga je privedla na Kraljsko, kjer je v litjskem in trebanjskem okraju zakrivil hudodelstvo tatvine, ker je na božični dan in dva dni pozneje prilaštil si tujo lasnino in sicer dva para čevljev in nekaj obleke, vse skupaj v vrednosti nad 50 K. Obtožence ničesar ne taji in dobrovoljno izpove, da ga je dovela k tatvini in k brezdelnosti prva kazen v 18. letu in pravi, da ima nagajen k tatvini. Kradel je večidel obleko, perilo in obutev, a ne iz potrebe, kajti imel je pri sebi prihranjen denar. Predlog g. zagovornika dr. Slanca, naj se porotnikom stavi vprašanje: »ali je Lamprechtu tatvina bolezen, ali je kradel iz nepremagljive sile z ozirom na § 2.« se zavrne. Porotniki so potrdili vprašanja krivde in vprašanje: »ali mu je prišla tatvina v navado?« Fr. Lamprecht je bil spoznan krivim hudodelstva tatvine in obsojen na 5 let težke ječe, poostrene s trdim ležiščem vsaki šesti mesec, po prestani kazni pa ga se postavi pod policijsko nadzorstvo.

V gozdu zamrznil. Dve mlekarici, enočič iz Kastva na Reko, sta našli v gozdu 45 let starega Martina Šusterzina iz Kočevja mrtvega. Zdravniška preiskava je dognala, da je mož umrnil.

Na postaji Pragarsko. Ki leži vendar na slovenskem ozemlju, službuje uradnik, ki neče razumeti slovenskega jezika. Ko je neki gospod zahteval vozni listek v Ljubljano, ni ta človek hotel razumeti, kaj je to Ljubljana in se še nesramno rogala, češ, če je tudi že slovenščina »eine Weltsprache«. Za uradnika, ki službuje na Pragarskem, je slovenščina »esekako weltsprache«, ker bi drugače sploh ne mogel živeti. Vprašali bi pa: Kako pride plačujoče občinstvo do tega, da naj prenaša nesramnosti takih ljudi? Dotični uradnik se razlikuje od drugih ljudi po tem, da ima na svojem bedastem obrazu brazgotino; ali je bil na kaki menzuri udarjen ali pa je že kdaj skupil s pasjim bičem, tega ne bomo preiskovali.

»Zveze slovenskih štajerskih učiteljev in učiteljic« glavni letošnji zbor ne bode na Jožefovo, ampak dne 3. aprila v Celju.

Tako čuvajmo naše pravo! Piše se nam iz krogov štajerskega učiteljstva: Deželni šolski svet štajerski iz dal je ukaz do vseh okrajnih šolskih svetov, odnosno okrajnih šolskih nadzornikov, da se na uradnih okrajnih učiteljskih konferencah ne sme razpravljati o stanovskih vprašanjih. To je naravnost kršenje obstoječih tozadevnih postavnih določil! Sigurno pričakujemo, da se bodo zastopniki učiteljstva v okrajnih šolskih svetih odločno postavili napram takim nepostavnostim. — Ali so res okrajni učiteljske konferencije le še — uradne eksercije?!

Borata zapuščina našim nasprotnikom. V Gorici je umrla neka gospa

Matilda Čovacic rojena Jurčič (žetaj: Kovačič - Jurčič), ki je zapustila mestni godbi gorški 20.000 K, za graški hospic 2000 K in petim italijanskim društvom — med temi Legi nazionale — po 400 oziroma 200 K. — Italijanski listi ji seveda po vsej pravici pojejo slavo. Na zadnjem zborovanju Lega Nazionale v Gorici — katerega se je udeležil tudi deželni poslanec in odbornik dr. Hinko Špančič — je blagajnik »slovenske« sporočil in predital imeni dveh umrlih slovenskih odpadnikov, ki sta zapustila večje svote temu agresivnemu in nam sovražnemu društvu. Tako prihaja denar našim premožnim izgubljenih duš, naših odpadnikov, v roke naših nasprotnikov, da nas s pomočjo istega ložje raznarodujejo in v narodnem ter gospodarskem pogledu teptajo. — Tužna nam majka!

Jadranska banka v Trstu. V seji upravnega sveta z dne 27. t. m. je bila predložena in odobrena sledeča bilanca Jadranske banke za leto 1909: Aktivna: gotovina 264.881 K 21 h, menice v zalogi 2.965.374 K 90 vin., vrednostni papirji 566.233 K 51 vin., dolžniki 10.242.898 K 50 vin., nepremičnine 260.050 K 17 vin., inventar 27.452 K 55 vin., skupaj 14.326.890 K 84 vin. — Pasiva: delniška glavnica 3.000.000 K, rezervni zakladi 160.500 K, vloge na knjižice in določeni rok 3.298.544 K 63 vin., upniki 7.372.598 K 95 vin., trans. obresti 47.577 K 52 vin., trate 188.994 K 02 vin., nedvigljiva dividenda 860 K, čisti dobiček 257.815 K 72 vin., skupaj 14.326.890 K 84 vin. Račun zgube in dočeka izkazuje sledeče stavke: V breme: obresti (tek. računov, vloži knjižice in transitive) 474.076 K 26 vin., upravni stroški: 20.873 K 26 vin., plače 114.777 K 50 vin., davki in pristojbine 54.729 K 61 vin., odpis inventarja in nepremičnin 11.280 K 50 vin., čisti dobiček 257.815 K 72 vin., skupaj: 933.552 K 85 vin. V dobro: obresti (tek. računov, menice, deviz in vred. papirjev) 760.813 K 22 vin., dobiček na bank. in blag. poslih in stanarina hiše 156.102 K 58 vin., prenos dobička iz leta 1908 16.637 K 05 vin., skupaj 933.552 K 85 vin. — Skupni promet v pretek. letu je znašal 717.205.923 kron 38 vin., nasproti lanskemu 608.206.892 K 58 vin. za 108.999.030 kron 80 vin. več. — Občnemu zboru delničarjev, kateri je določen za 20. marca t. l. bode predlagal upravni svet izplačilo 6% ne dividende.

Nadškof dr. Nagl definitivno zapustil Trst. Prišlo nam iz Trsta: V ponedeljek ob šestih in pol zvečer je dunajski koadjutor dr. Nagl definitivno zapustil Trst in se z brzovlakom južne železnice odpeljal na Dunaj, kjer je v nadškofjski palači pripraviljen za »siromaka« — trinajst soban. — Na kolodvoru se je od njega poslovil stolni kapitel tržaški, mestna duhovščina, namestnik, župan, načelnik civilnih in vojskih oblasti in razne katoliške bratovščine in »patrijotična« društva. — Med navzočimi — ki so odhajajočemu kričali: evviva! — je bila tudi »čreda« slovenskih marijinih hebra, katere sede po Marijinih družbah in ki jih vodi jo razni kaplani ter izrabljajo za protinardno štafazo, kakor je bila ona pri odhodu nemškega škofa na Dunaj. — Zavedni tržaški Slovenci pa kličejo nadutemu Germanu v slovo: »Pojdi in ne prikaži se nikdar več med nami, ti grabežljivi volk naših prastarih pravice, preganjalce slovenskega bogoslužja!

Hoče po vsej sili končati življenje! Neki 26letni Karel Novak, doma nekje na Ogrskem, stanujoč že delj časa v Trstu, se je tekom treh mesecev hotel že četrtič usmrtiti. — Prvič se je pred tremi meseci zabolil z nožem v vrat, drugič — kmalu potem — se je obstrlel z revolverjem, tretjič si je bil zopet zadal težko rano z nožem, a bil vsakikrat od zdravnikov obvezan izživljenju rešen. — V ponedeljek večer je Novak vstopil v gostilno, »de Franz« v ulici Vitelli št. 4, ter sedeč nekoliko časa za mizo, se je izgubil v neki skrivni kot gostilne ter se hotel obesiti. Že visčega so opazili gostje, priskočili in mu še pravočasno rešili življenje. Ko je pa ta strasten kandidat »za oni svet« prišel malo k sebi, je v jezi in razburjenosti pograbil politterski kozarec za pivo in se z vso močjo udaril dvakrat po glavi in si prizadejal dve težki rani. — Vsega krvavega so za silo obvezali in ga odpeljali v bolnišnico. — Novak je pa pred odhodom še zatrdil, da si vzame na vsak način življenje, in da bo prihodnjé vsaka pomoč brezuspešna.

Starika v goreči obleki. 73letna starika Terezija vdova Castagnoli stanujoča v ulici delle Ombrelle št. 5 v Trstu, se je v ponedeljek selila v svoje novo stanovanje. — Ko je imela že vso pohištvo v novem stanu, hotela se je preseliti tudi ona. Ker je bila že tema, je prizgala petrolejko in šla po stopnicah, a pri tem revica padla, petrolejka se razbila in starika obleka je bila na mah vsa v ognju. Na njen krik so prihiteli sosede in so na revici pogasili ogenj in

pohlepali zdravnika, ki je konstatiral, da je nesrečnica smrtno nevarna: opažena in osmojena. — Dal jo je prepeljati takoj v bolnišnico, a zdravnik ne upajo, da bi jo rešili. — Pozor pred petrolejko!

Slovensko pevsko društvo na Dunaju priredi v četrtek 3. marca t. l. svoj koncert v dvorani hotela »Savoy«, VI. Mariabillerstrasse 81. Začetek ob 8. zvečer. Petje vodita gg. Anatol Arhangelski in Jos. Macak. Pri koncertu sodelujeta gospica Stefanija Chalupná na čelo in g. Alfred Holý na harfo. Prva točka je Pavla Križkovskega »Utonul« v oslavo spomina 25letnice smrti slavnega češkega skladatelja. Na sporedu so ruski, hrvatski in slovenski zbori. Slovenska zbor sta: »V celici« Ljudovita Hudovernika in »Tam za goru« Karla Jeraja (mešani zbor). Ruski zbor je: I. Čajkovskega »Zbor Vesničan«, veliki mešani zbor s tenorovim solom. Na klavirju spremlja društveni ud g. dr. Lad. Pražak. Koncert je velenanimiv, zato je pričakovati, da se ga slovenska inteligenca na Dunaju mnogostevilno udeleži.

»Sava«, društvo svobod. slov. akad. na Dunaju ima I. red. obé zbor XV. teč. v ponedeljek, dne 7. sušca t. l. v restavraciji Krautstöffel I. Universitätsstr. 9. Spored običajni. Začetek ob 8. zvečer. — Svobodni selni slovenski gostje dobrodošli!

Društva »Slovenije« na Dunaju ima VI. redni občni zbor v sredo 2. sušca v gdrstvenih prostorih z običajnim sporedom.

Klub slov. tehnikov v Pragi nana nja predavanje tov. Milana Dolinarja: »O modernem gibanju v arhitekturi«, ki se vrši v petek, dne 4. sušca, ob 8. zvečer v Kettnerjevi restavraciji na Kralj. Vinogradih.

Defraudant Colle bo izročen avstrijski oblasti. Kakor poročajo italijanski listom iz Otoka Krfa, bo tam aretirani defraudant gorischi »Banca popolare« Izidor Colle izročen avstrijski oblasti, ker je bil na zahtevo te poslednje aretiran. — Trajalo bo pa najbrže kak mesec predno se izročitev izvrši in predno bo priveden v Gorico, kjer se bo proti njemu vršila kazenska razprava pred tamošnjim okrožnim sodiščem.

Odlični slovenski gost v Ljubljani. Tekom tega tedna obišče Ljubljano dr. Kamil Koutak, eden najodličnejših vodij poznanskih Poljakov na Pruskem. Koutak se mudi sedaj v Pešti, poseti potem Zagreb, iz Zagreba pa se napoti k nam v Ljubljano, da prouči politične in gospodarske razmere.

70letnik nekdanjega čitalniškega tenorista. Jutri praznuje magistratni pomožni uradnik gospod Gregor Eržen svoj 70. rojstni dan. Starejšim Ljubljancem je še dobro v spominu njegovo narodno delovanje. Že leta 1863. je vstopil kot tenorist v čitalniški pevski zbor in dolgo vrsto let je ni bilo prireditve, pri kateri bi Eržen ne sodeloval. Sprva samostojen čevljar, se je v dobi narodnega preporoda docela posvetil pevskemu poklicu in bil poštvovalen član »Čitalnice«, »Dramatičnega društva«, kakor tudi »Sokolov«. Več let je bil tudi v tujini, kjer so visoko cenili njegov lepi glas. Pred 30 leti pa je vstopil v magistratno službo kot pomožni uradnik, kjer še danes vzlic visoki starosti vrši svoje dolžnosti. Vrlemu g. Erženu kličemo: Na mnogaja leta!

Umrli je večeraj v visoki starosti ga. Marija Draehsler. P. v. m.!

Elektro-Radiograf »Ideal« na Franc Jožefovi cesti št. 1 ima od srede 2. do petka 4. marca sledeči spored: Železnica v Voss. (Po naravi.) Maščevanje poslov. (Komično.) Lesna industrija. (Projekcija po naravi.) Neimenovani. (Drama.) Ta no ga! (Komično.)

Zaradi pijače. V ponedeljek sta v neki gostilni na Poljanski cesti na karte igrala dva gosta za pijačo. Ko sta nehala, ni hotel izgubitelj plačati za vino, valed česar se je začel preprij. Dobitelj je postal tako razburjen, da je potegnil iz žepa samokres ter ga nastavlil svojemu nasprotniku na prsa. Ta se je seveda tega silno prestrašil in javil zadevo policiji, ki je razburjenemu igralcu samokres zaplenila. Izkazalo se je, da je bil samokres prazen, kar bode za igralca olajševalno.

Zdravstveno stanje mestne občine Ljubljanske od 13. do 19. t. m. Rodilo se je 20 otrok. Umrlo je 21 oseb in sicer 1 za škrlatno, 6 za jetiko (3 tuje) in 14 za različnimi boleznimi.

Javno nasilstvo. Predvečerajšnjem popoldne je v »Frgolinovic« gostilni na Emonske cesti samski delavec Leopold Starin iz Bišča v kamniškem okraju napravil na pijači 68 vin. dolga, katerega ni hotel plačati. Natakarija je to ogradila stražniku, ki se je takoj o zadevi informiral. Starin je varnostnemu organu takoj začel na najsirovejši način odgovarjati in mu nikakor ni hotel povedati svojega imena, nakar mu je stražnik napovedal aretacijo. Po napovedi aretacije se je Starin

signal v stražnika ter mu raztrgal plašč. Starinu je na pomoč priskočil njegov brat Valentin ter zagrebel stražnika za ovratnik, hoteč mu s tem preprečiti aretacijo. Potem se ga je pa lotil še Leopold in se varnostni organ nikakor ni mogel rešiti iz neprijetnega položaja. Petegnil je sabljo ter udaril z njo Leopolda in še-le potem je zamogel izvršiti svojo dolžnost s tem, da je oba aretoval. Leopold Starin je še na osrednji policijski stražnici napovedal napačno ime ter se bode moral tudi zaradi tega delikta zagovarjati pred deželnim sodiščem.

Kamen vrgele je predsinočnjem blizo prelaza na Dolenjski cesti nek zlikovec v okno osebnega vlaka ter razbil šipo. V vozu so bili ljudje, a ni kamen k sreči nikogar zadel. Po zlikovcu se poizveduje.

Delavsko gibanje. Včeraj se je z južnega kolodvora odpeljalo v Ameriko 55 Macedoncev, 74 Slovencev in 8 Hrvatov. 24 Hrvatov je šlo v Inmost, 14 v Bregence, 7 pa v Kočevje.

Izgubljeno in najdeno. Žena poštnega poduradnika g. Alojzija Juranova je izgubila denarnico, v kateri je imela okoli 6 K denarja. — Posestnikova žena g. Amalija Stupanova je izgubila prost bankovec za 20 kron. — Najden je nahrbtnik z lovskim pasom in patroni.

Na sankališču je bila pred kratkim izgubljena črna ženska žepna ura s kratko verižico. Kdor jo je našel naj jo blagovoli oddati na fžanski cesti št. 25.

Dežnik nazaj! naj prinese ali pošlje tisti, kateri ga je vzel v nedeljo zvečer ob pol 11. uri v restavraciji »pri Lipi«, sicer ga bom pozval z »začetno« črko!

Slovenski jug.

Konec zagrebskega »veleizdajniškega« procesa. Madžarska korespondenca »Kelöti Ertesito«, ki je v najtesnejši zvezi z ogrsko vlado, javlja, da bo zagrebski stol sedmorič, ki ima končno spregovoriti zadnjo besedo o sodbi v znanem »veleizdajniškem« procesu, skoro končal proučevanje razpravnih aktov ter opustil vse obtožence od krivde in kazni. Skrajni čas je že, da se ta po baronu Rauchu in frankoveh vprizorjena škandalozna afera spravi na pošten način s sveta.

Pogreb »veleizdajnika«. Kakor smo že javili, je v petek umrl v Katineh župnik Platon Solarić, eden najstarejših izmed srbskih »veleizdajnikov«. Pogreba, ki je bil v nedeljo, se je udeležilo nebroj narodnega občinstva — Srbov in Hrvatov. Hrvatsko-srbsko koalicijo sta zastopala poslanca dr. Grahovac in dr. Marković. Na krsto so položili venec Hrvat v napisom: »Rodoljubu mučeniku — daruvarski Hrvat« in Srbi — »veleizdajniku« z napisom: »Svojemu sotrpnu očetu Platonu — glinskemu veleizdajniku«. Na grobu so govorili: v imenu srbskih duhovnikov pop Lukić, v imenu srbske samostalne stranke dr. Marković, v imenu Hrvatov dr. Latković in v imenu »veleizdajnikov« pa dr. Gjurić.

Ogromen deficit v blagajni hrvatske vlade. Hrvatski listi pišejo, da se je po padcu bana barona Raucha dognalo, da je v vladni blagajni okroglo tri milijone deficit. V kakšne svrhe je baron Rauch potrošil te ogromne vsote, ni težko uganiti. Porabil jih je, da je napravil gorka gnezda svojim pristašem, mnogo pa je tudi izdal denarja za razne volune, ki so mu preskrbljevali »dokumente« za znani veleizdajniški proces.

Kje je sedaj baron Rauch? Ko je baron Rauch moral odstopiti, je ves svet mislil, da se je umaknil na svojo graščino Martijaneec in da tam v pokojni premissiji dneve minule slave. Temu pa ni tako. Madžarski list »Hetfői Friss Hírek« namreč poroča, da leži baron Rauch bolan v neki hiši v Zagrebu na Potoku, na stanovanju neke osamljene dame, ki je v Zagrebu znana pod imenom »banica«.

O kralju Aleksandru, kraljici Dragi in kraljici Gjorgju. Francoski žurnalst Bonnefou priobčuje senzacionalno razkritje, da sta kralj Aleksander in kraljica Draga par mesecev preje, predno sta bila umorjena, sklenila princa Gjorgja Karagjorgjevića, ki je bil takrat star 16 let, posinoviti in ga proglasiti za prestolonaslednika. S tem bi bil rešen spor med obema srbskima dinastijama Obrenovićev in Karagjorgjevičev. Bonnefou pravi, da sta Aleksander in Draga to sklenila na predlog Rusije, in da so dokumenti, ki to dokazujejo, še ohranjeni.

Razne stvari.

Predstava hrvatske opere v Londonu. Jeseni vprizore v enom največjih gledališč v Londonu opereto »Baron Trenk«, ki jo je vglasil kapelnik hrvatskega gledališča Srećko Albini. Komponista so povabili, naj pride sam dirigirat svojo opereto.

Advokat umoril milijonarja. V mestu Kansasu v Zedinjenih državah so zaprti dr. Hydeja, ker je na sumu, da je s strihinom zastrupil milijonarja Swopeja. Ker je položil dr. Hyde zahtevano varščino v znesku 50.000 dolarjev, so ga izpustili iz zapora.

Nesreča v gledališču. V mestu Truxillo v republiki Peru je med kinematografično predstavo nastal ogenj. Gledališče je popolnoma pogorelo. Zgorelo je tudi 50 oseb.

Sebastopolj se namerava pretvoriti v trgovinsko luko. Ruska vlada in mesto samo sta pripravljena, žrtvovati v to svrhu velike svote.

Obsojen zastrupiljevalec. V lanskem novembru je nasul desetnik Farraco v osmem huzarskem polku v Verdunu na Francoskem svojim tovaršem v juho ciankalijskega. Hotel se jih je iznebiti, ker jim je bil dolžan. Obsojen je bil na 20 let prisilnega dela.

Knjižnica v Sahari. Gutenbergova iznajdba prodira tudi v puste ravnine saharke puščave. Dokaz temu je katalog knjižnice, katero je zbral šejk Sidia sredi Sahare. Zbirka obsega 683 tiskanih knjig in 512 rokopisov. Knjige so večinoma nabozne vsebine; ne manjka pa tudi mističnih filologičnih in zgodovinskih spisov.

Največja luka na svetu. Vlada Zedinjenih držav je sklenila zaliv Jamaica na Long Islandu v neposredni bližini New Yorka spremeniti v največjo luko na svetu. Prvotno je bila v to svrhu določena svota 550.000 dolarjev. Zvezna vlada je zdaj dovolila v to svrhu 7.000.000 dolarjev, mesto New York pa 15.000.000 dolarjev.

Volilne priprave na Slovaškem. Za bližajčo se volitve se tudi Slovaki prav pridno pripravljajo. Izvoljen je bil poseben volilni odbor, katerega člani so najuglednejši slovaški voditelji. Postavili so že nekatero kandidate, med njimi posl. Milana Hodžo in M. M. Belle. Cela vrsta slovaških občin je izrekla dosegljivim poslancem zaupanje za njih delovanje v parlamentu in izven njega.

Andrej Hlinka. Znani slovaški duhovnik, ki je bil od madžarske vlade obsojen v dveletno ječo in od madžarskega škofa Parnyja suspendiran (rimska stolica je za suspenzijo razveljavila) je te dni zapustil sedginsko ječo. Zdal mu pa grozi nov proces. V »Slovenskem Tyždenniku« je namreč izšel taktat, ko je Hlinka šel v zapor, članek, ki ga državno pravdnistvo pripisuje Hlinki. Državno pravdnistvo v članku vidi ščuvanje proti madžarski narodnosti. O tožbi se je imelo razpravljati dne 17. februarja, pa je stvar bila preložena na poznejšo dobo.

Ferdinand Vach, znameniti dirigent pevskega zbora moravskih učiteljev, ki je z velikim uspehom pel tudi pri nas v Ljubljani, je slavil te dni svojo petdesetletnico. Vach je ta pevski zbor pripeljal na tako višino, da beseda virtouznost ni prav nič pretirana. Zasluga Vachova je, da je ta pevski zbor žel povsod, kjer je koncertiral, ne le pri nas v Ljubljani, temveč tudi v največjih mestih Evrope, na pr. v Parizu, prave triumfe. Vach je danes še v polni sili in svežosti in pričakovati je, da še mnogo stori za povzdigo nele pevskega zbora moravskih učiteljev, temveč češkega zborovnega petja sploh. Češkemu umetniku želimo tudi mi še prav mnogo srečnih let!

Pasji pogreb. V Minneapolisu v Ameriki se je nedavno vršil veličasten pasji pogreb. Neka premožna rodbina je imela lepega ovčarskega psa, v katerega je bilo vse zaljubljeno. Ko ga je doletela neizogibna smrt, so mu napravili zelo lep mrtvaški oder. Krsta je bila preplečena s plišem in baržunom. Konja, ki sta vozila krsto, sta bila odeta v črnilo. Tudi »sorodstvo« se je obleklo v žalno obleko in je silno žalovalo. Na grobu so se odigravali razburljivi prizori. Gospodar umrlega kužeta je celo zahteval, da se mora položiti njegov ljubljeneec v rodbinsko rakev, česar pa pokopališka uprava ni dovolila. Zagrebli so ga 15 korakov od pokopališkega zidu.

Slovaški časopisi imajo sicer vedno več abonentov, dobro pa se ne godi nobenemu. Za to skrbje slavne oblasti. »Ludové Noviny« se nameravajo preseliti iz Og. Skalice v Požun in upajo, da se jim bo tam bolje godilo. »Ludové Noviny« imajo ob enem s »Slovenskem Tyždennikom« to zaslugo, da narodni Slovaki v narodnih stvarih ne delajo nobene razlike več med katoliškimi in protestantskimi Slovaki. To pa seveda ni prav cerkveni in posvetni gospodi. Madžaronski duhovni prepovedujejo brati slovaške liste in so nastopali z najhujšimi represalijami, katerim je seveda marsikdo podlegel. Za časa štiriletnje vlade madžarske koalicije so »Ludové Noviny« plačale okoli 30.000 K samih glob.

Starobablonski ljubavni dopis. Slavni asiriolog profesor De-

[illegible]